

Artykuł 23

Teksty autentyczne

Statut sporządzony jest w językach: arabskim, chińskim, angielskim, francuskim, rosyjskim i hiszpańskim.

Na dowód czego niżej podpisani pełnomocnicy, należycie upoważnieni przez swe Rządy, złożyli swoje podpisy pod niniejszym tekstem statutu.

Sporządzono w Madrycie dnia 13 września 1983 r. w jednym oryginalnym egzemplarzu.

PROTOKÓŁ

ponownego zebrania pełnomocników w sprawie utworzenia Międzynarodowego Centrum Inżynierii Genetycznej i Biotechnologii, które odbyło się w Wiedniu w dniach 3 i 4 kwietnia 1984 r.

Siedzibą Centrum w myśl art.1 ust. 2 Statutu Międzynarodowego Centrum Inżynierii Genetycznej i Biotechnologii jest Triest — Włochy i New Delhi — Indie.

Niniejszy protokół będzie wyłożony do podpisu w Wiedniu w dniach 4—12 kwietnia 1984 r. i następnie w siedzibie Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku do momentu wejścia w życie statutu zgodnie z jego artykułem 21.

Na dowód czego niżej wymienieni pełnomocnicy podpisali niniejszy protokół w imieniu swych Rządów.

Sporządzono w Wiedniu w dniu 4 kwietnia 1984 r. w jednym oryginalnym egzemplarzu.

Po zaznajomieniu się z powyższym statutem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- został on uznany za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony,
- będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 10 czerwca 1996 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *D. Rosati*

L.S.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

583**OŚWIADCZENIE RZĄDOWE**

z dnia 21 kwietnia 1998 r.

w sprawie ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską Statutu Międzynarodowego Centrum Inżynierii Genetycznej i Biotechnologii, sporządzonego w Madrycie dnia 13 września 1983 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z postanowieniem art. 22 Statutu Międzynarodowego

Article 23

Authentic Texts

These Statutes shall be authentic in Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries being duly authorized by their respective Governments thereto, have signed the present Statutes:

Done at Madrid this thirteenth day of September one thousand nine hundred and eighty three, in a single original.

PROTOCOL

of the Reconvened Plenipotentiary Meeting on the Establishment of the International Centre for Genetic Engineering and Biotechnology held at Vienna on 3 to 4 April 1984.

The Seat of the Centre in the meaning of paragraph 2 of Article 1 of the Statutes of the International Centre for Genetic Engineering and Biotechnology shall be at Trieste, Italy, and New Delhi, India.

This Protocol shall be open for signature in Vienna from 4 to 12 April 1984 and thereafter at United Nations Headquarters in New York until the date of entry into force of the Statutes in accordance with Article 21 thereof.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have signed the present Protocol on behalf of their respective Governments.

Done at Vienna this fourth day of April one thousand nine hundred and eighty-four, in a single original.

Centrum Inżynierii Genetycznej i Biotechnologii, sporządzonego w Madrycie dnia 13 września 1983 r., został

złożony dnia 9 września 1996 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych jako depozytariuszowi powyższego statutu dokument ratyfikacyjny Rzeczypospolitej Polskiej do tego statutu.

Zgodnie z postanowieniem art. 21 ust. 2 wskazanego wyżej statutu wszedł on w życie w stosunku do Polski dnia 9 października 1996 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Zgodnie z art. 21 ust. 1 powyższego statutu wszedł on w życie dnia 3 lutego 1994 r., a następujące państwa stały się jego stronami, składając dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia bądź przystąpienia w niżej podanych datach:

Afganistan	dnia 6 lipca 1988 r.
Algieria	dnia 11 września 1987 r.
Argentyna	dnia 8 maja 1990 r.
Bangladesz	dnia 18 lipca 1996 r.
Bhutan	dnia 7 maja 1985 r.
Brazylia	dnia 9 marca 1990 r.
Bułgaria	dnia 23 czerwca 1986 r.
Chile	dnia 27 kwietnia 1994 r.
Chiny	dnia 13 kwietnia 1992 r.
Chorwacja	dnia 26 sierpnia 1993 r.
Egipt	dnia 13 stycznia 1987 r.
Ekwador	dnia 26 października 1994 r.
Federacja Rosyjska	dnia 30 listopada 1992 r.
Indie	dnia 9 lipca 1985 r.
Irak	dnia 19 lutego 1985 r.
Jugostawia	dnia 18 marca 1987 r.
Kolumbia	dnia 3 marca 1997 r.
Kostaryka	dnia 11 października 1996 r.
Kuba	dnia 30 stycznia 1986 r.
Kuwejt	dnia 21 października 1986 r.
była Jugosłowiańska Republika Macedonii	dnia 27 kwietnia 1994 r.
Maroko	dnia 28 czerwca 1990 r.
Mauritius	dnia 5 stycznia 1989 r.
Meksyk	dnia 21 stycznia 1988 r.
Nigeria	dnia 13 marca 1991 r.
Pakistan	dnia 5 kwietnia 1994 r.
Panama	dnia 12 sierpnia 1986 r.
Peru	dnia 6 stycznia 1995 r.
Rumunia	dnia 5 grudnia 1995 r.
Senegal	dnia 4 maja 1985 r.
Słowacja	dnia 13 stycznia 1998 r.
Słowenia	dnia 28 grudnia 1994 r.
Sri Lanka	dnia 1 października 1993 r.
Sudan	dnia 21 października 1991 r.
Tunezja	dnia 20 września 1990 r.
Turcja	dnia 10 stycznia 1989 r.
Urugwaj	dnia 5 grudnia 1995 r.
Wenezuela	dnia 15 października 1985 r.
Węgry	dnia 13 stycznia 1987 r.
Wietnam	dnia 15 kwietnia 1993 r.
Włochy	dnia 20 września 1990 r.

2. Podczas składania dokumentów ratyfikacyjnych wymienione niżej państwa złożyły następujące zastrzeżenia i oświadczenia:

CHILE

Zastrzeżenia:

(a) Rząd Chile składa niniejszym zastrzeżenie do postanowienia art. 13 ust. 3 Statutu, ponieważ według chilijskiej Konstytucji oraz prawa wewnętrznego własność oraz aktywa należące do Centrum mogą zostać wywłaszczone na mocy prawa powszechnego lub przepisów szczególnych zezwalających na takie wywłaszczenie, z powołaniem się na zasady dobra publicznego bądź interesu narodowego zgodnie z ustawowym określeniem.

(b) Rząd Chile składa niniejszym zastrzeżenie do postanowień art. 13 ust. 5, 6 i 7 Statutu ze wskazaniem, że przywileje oraz immunitety będą przyznawane przedstawicielom oraz pracownikom i ekspertom Centrum zgodnie z przepisami powyższych ustępów, z wyjątkiem przypadków, gdy takie osoby posiadają obywatelstwo chilijskie.

KOLUMBIA

Oświadczenia:

1. *Działalność zakładów pilotażowych na terytorium kolumbijskim*

Odnosnie do zakresu stosowania art. 3(a) Statutu, który dotyczy działalności zakładów pilotażowych w dziedzinie inżynierii genetycznej i biotechnologii — kiedy zakłady takie zostaną utworzone na terytorium kolumbijskim — ich działalność nie może naruszać obowiązujących w Kolumbii przepisów dotyczących zarządzania zasobami genetycznymi, bezpieczeństwa biologicznego, ochrony życia, zdrowia, produkcji żywności oraz integralności kulturowej społeczności rdzennej, czarnej i chłopskiej.

2. *Zadania Rady Zarządzającej*

Odnosnie do zakresu stosowania art. 6 ust. 2(a), który stanowi, że Rada Zarządzająca określa ogólne kierunki działania i zasady działalności Centrum, należy rozumieć, że stosowanie tego przepisu w Kolumbii nie będzie naruszać przepisów prawa krajowego, ponadnarodowego i międzynarodowego, dotyczących bezpieczeństwa biologicznego, zarządzania zasobami genetycznymi i ochrony zróżnicowania biologicznego, etnicznego i kulturowego, a także ochrony życia, zdrowia i produkcji żywności.

3. *Uprawnienia Rady Doradców Naukowych*

Ponadto Rząd Republiki Kolumbii składa następujące oświadczenie odnośnie do zadań Rady Doradców Naukowych określonych w art. 7 ust. 4(e) Statutu, nadającym jej uprawnienia do zatwierdzania przepisów bezpieczeństwa dla Centrum, czyli, innymi słowy, przepisów bezpieczeństwa obowiązujących w trakcie prac badawczych zatwierdzonych przez Radę Doradców Naukowych. Stosowanie powyższych przepisów w Kolumbii nie może się odbywać z naruszeniem obowiązujących w Kolumbii przepisów dotyczących zarządzania zasobami genetycznymi, bezpieczeństwa biologicznego

go i ochrony zróżnicowania biologicznego, etnicznego i kulturowego, a także ochrony życia, zdrowia i produkcji żywności.

4. Prawa do własności intelektualnej i patenty

Odnosnie do art. 6 ust. 2(e), który stanowi, że jednym z zadań Rady Zarządzającej jest „Ustanawiać (...) zasady regulujące prawa patentowe, licencyjne, autorskie i inne dotyczące własności intelektualnej, łącznie ze sprawami przekazywania wyników prac badawczych prowadzonych w Centrum”, Rząd Republiki Kolumbii stwierdza, że powyższe uprawnienia Rady Zarządzającej muszą być wykonywane z uwzględnieniem i poszanowaniem obowiązujących przepisów krajowych, ponadnarodowych i międzynarodowych, dotyczących własności przemysłowej i intelektualnej, a w szczególności praw mniejszości narodowych i kulturowych do produktów uzyskanych dzięki ich wiedzy.

Powyższe oświadczenie rozciąga się także na art. 14 ust. 2 Statutu, który stanowi, że Centrum jest właścicielem praw autorskich i patentowych związanych z wszelkimi pracami wykonanymi lub ulepszeniami uzyskanymi przez Centrum; innymi słowy, z praw tych należy korzystać z uwzględnieniem i poszanowaniem obowiązujących przepisów krajowych, ponadnarodowych i międzynarodowych dotyczących własności przemysłowej i intelektualnej, a w szczególności praw mniejszości narodowych i kulturowych do produktów uzyskanych dzięki ich wiedzy.

Na skutek powyższych deklaracji Rząd Republiki Kolumbii oświadcza, że art. 14 ust. 3, dotyczący stosowanej przez Centrum zasady uzyskiwania patentów lub udziałów w patentach na wyniki z zakresu inżynierii genetycznej i biotechnologii, uzyskane dzięki programom realizowanym przez Centrum, będą miały zastosowanie w Kolumbii pod warunkiem przestrzegania obowiązujących zasad wynikających z krajowych, ponadnarodowych i międzynarodowych przepisów dotyczących własności przemysłowej i intelektualnej; Rząd Republiki Kolumbii oświadcza w szczególności, że zakres stosowania ustępów art. 14 niniejszego dokumentu uznaje się za ograniczony następującymi warunkami:

„Centrum nie może nabyć jakichkolwiek praw do prac wykonanych ani ulepszeń uzyskanych na podstawie kolumbijskiego materiału biologicznego ani genetycznego, jeżeli takie ulepszenie lub produkt należy do wymienionych w art. 6 i 7 Decyzji nr 344 z 1993 r. Komisji Porozumienia z Cartageny lub, ogólnie biorąc, jest sprzeczne z zasadami określonymi w Decyzjach nr 344 i 345 Porozumienia z Cartageny z 1993 r.” oraz

„Centrum nie może opatentować ani korzystać z żadnych praw co do wynalazków dokonanych dzięki tradycyjnej wiedzy, zastosowaniu lub wykorzystaniu zasobów biologicznych lub genetycznych, uzyskanych przez kolumbijskie społeczności ludności czarnej, rdzennej lub chłopskiej, wyjąwszy przypadki, w których społeczności narodowe, za powszechną zgodą i po uiszczeniu opłat wymaganych zgodnie

z obowiązującymi przepisami, zrzekną się odnośnych praw”.

Ponadto Rząd Republiki Kolumbii pragnie wskazać, odnośnie do art. 14 ust. 4, dotyczącego dostępu Członków Centrum, a także krajów rozwijających się nie będących Członkami Centrum, do praw do własności intelektualnej w zakresie wyników prac badawczych Centrum, że wykładnia tego przepisu musi uwzględniać zasady słuszności i wzajemności regulujące stosunki międzynarodowe Kolumbii. Republika Kolumbii uznaje w szczególności, że w przypadku gdy prawa takie stanowią wynik badań przeprowadzonych w oparciu o kolumbijski materiał biologiczny lub genetyczny, Kolumbii powinien przysługiwać dostęp do nich na szczególnie korzystnych zasadach.

5. Stan prawny, przywileje i immunitety

Odnosnie do art. 13 ust. 2 Statutu, który stanowi, że w stosunku do majątku Centrum przysuguje immunitet od wszelkiego rodzaju postępowania prawnego, wyjąwszy przypadki, w których wyraźnie uchyli ono swój immunitet, i to jedynie w takim zakresie, w jakim to uczyni, Rząd Republiki Kolumbii uznaje ten przepis pod warunkiem, że w przypadku sporu prawnego pomiędzy osobą zamieszkałą na jej terytorium a Centrum, w którym to drugie występuje jako osoba prywatna lub na zasadach określonych w prawie krajowym lub ponadnarodowym, istnieje możliwość odwołania się do mechanizmów sądowych ustanowionych na mocy krajowego i międzynarodowego porządku prawnego, tak aby konflikt taki mógł zostać rozstrzygnięty zgodnie z prawem obowiązującym na terytorium kolumbijskim.

Odnosnie do postanowień ust. 3 ww. artykułu, który dotyczy nienaruszalności pomieszczeń Centrum i stanowi, że niezależnie od ich lokalizacji przysuguje w stosunku do nich immunitet od rewizji, rekwizycji, konfiskaty, wywłaszczenia i wszelkich innych form ingerencji, wynikających z czynności czy to organów wykonawczych, czy też administracyjnych, sądowych lub ustawodawczych, Republika Kolumbii pragnie wskazać, że postanowienie to nie stanowi dla władz kolumbijskich przeszkody w ustanowieniu skutecznych mechanizmów kontroli i nadzoru, które umożliwią Państwu wypełnianie ciężącego na nim obowiązku kontroli przestrzegania krajowych, ponadnarodowych i międzynarodowych przepisów dotyczących bezpieczeństwa biologicznego i ochrony zasobów naturalnych, zróżnicowania kulturowego, życia, zdrowia i produkcji żywności na terytorium kolumbijskim, od którego Państwo nie może się uchylać.

KUBA

Zastrzeżenie:

Rząd Republiki Kuby przedkłada zdecydowane zastrzeżenie do postanowień art. 14 ust. 2, 3 i 4 Statutu Międzynarodowego Centrum Inżynierii Genetycznej i Biotechnologii, ponieważ uważa, że przepisy powyższych ustępów kolidują z przepisami art. 4. Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej z dnia

20 marca 1883 r., której Kuba jest stroną, a ustawodawstwo kubańskie zabezpiecza przestrzeganie postanowień tej konwencji.

MEKSYK

Zgodnie z art. 19 Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej z 1967 r. Meksykańskie Stany Zjednoczone oświadczają, że będą stosować generalną zasadę prawa autorskiego ustanowioną przez organ zarządzający Międzynarodowego Centrum Inżynierii Genetycznej i Biotechnologii w takim zakresie, w jakim odpowiadać to będzie zasadom ustalonym w powyższej Konwencji paryskiej.

WŁOCHY

Oświadczenie:

Podczas wykonywania Protokołu o siedzibie Centrum postanowienia art. 13 ust. 2 i 9 Statutu będą stosowane w granicach odpowiednich norm włoskiego systemu prawnego.

3. Informacje o państwach, które w terminie późniejszym staną się stronami powyższego statutu, można uzyskać w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: *B. Geremek*

584

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec o uznaniu ekwiwalencji w szkolnictwie wyższym,

sporządzona w Warszawie dnia 23 lipca 1997 r.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Federalnej Niemiec,

w duchu przyjaznych stosunków między obu Państwami,

na podstawie Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec o współpracy kulturalnej z dnia 14 lipca 1997 r.,

zgodnie z artykułem 25 ustęp 2 Traktatu z dnia 17 czerwca 1991 r. zawartego pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o dobrym sąsiedztwie i przyjaznej współpracy,

pragnąc rozwijać współpracę między Umawiającymi się Stronami na polu nauki i edukacji oraz w celu ułatwienia studentom obu Państw kontynuacji studiów w kraju partnera,

ze świadomością tego, co dla obu Państw w szkolnictwie wyższym wspólne,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

(1) „Szkołą wyższą” w rozumieniu niniejszej umowy jest każda instytucja w Rzeczypospolitej Polskiej i Republice Federalnej Niemiec, której w myśl przepisów prawnych danego Państwa przyznano status szkoły wyższej. Szkoły wyższe, do których się niniejsza umowa odnosi, są wyliczone w obydwu wykazach załączonych do niniejszej umowy jako załącznik nr 1 i załącznik nr 3. Działająca na podstawie artykułu 7 Stała Komisja Ekspertów może te wykazy zmieniać za obopólną zgodą.

(2) Niniejsza umowa dotyczy kontynuacji studiów, studiów uzupełniających i podyplomowych, przewodów doktorskich oraz używania tytułów i stopni naukowych. Nie dotyczy ona studiów o regulaminowym czasie trwania poniżej trzech lat.

(3) Niniejsza umowa znajduje zastosowanie także wtedy, gdy w Rzeczypospolitej Polskiej postępowanie, związane z przewodem doktorskim, ma miejsce w naukowych instytucjach badawczych uprawnionych do nadawania stopnia doktora bądź doktora habilitowanego. Instytucje te są wymienione w wykazie stanowiącym załącznik nr 2. Ustęp 1 zdanie 3 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 2

(1) W celach zgodnych z postanowieniem artykułu 1 ustęp 2 zalicza się bądź uznaje wzajemnie, na wniosek, odpowiednie okresy studiów, wyniki i egzaminy, stosownie do postanowień ustępów 2 do 7. Uznanie może się wiązać z warunkami, jeśli zamierzone studia tego wymagają.

(2) Zaliczenie bądź uznanie okresu studiów, wyników i egzaminów może nastąpić po dostarczeniu przez studentów zaświadczeń o uzyskanych wynikach, napisanych dla tego okresu studiów.

(3) Okres studiów, wyniki i egzaminy, zaliczone lub zdane w niemieckich szkołach wyższych, określonych w artykule 1 ustęp 1, w toku studiów, których ukończenie umożliwia bezpośrednio dopuszczenie do otwarcia przewodu doktorskiego, uznane będą, na wniosek, na odpowiednich studiach w polskich szkołach wyższych, określonych w artykule 1 ustęp 1, w toku studiów, których ukończenie umożliwia bezpośrednio dopuszczenie do otwarcia przewodu doktorskiego. Dodatkowe wymagania w zakresie kwalifikacji z danego kierunku studiów będą odpowiednio uwzględnione, stosownie do uregulowań dotyczących danej szkoły wyższej.

(4) Okres studiów, wyniki i egzaminy, zaliczone lub zdane w polskich szkołach wyższych określonych w artykule 1 ustęp 1, na studiach magisterskich albo innych równoważnych, których ukończenie umożliwia bezpo-